

ZUBAŘ

NASTAL PODZIM. NA UŽ

BARVAMI ZE SVÉ MALÍŘSKÉ

DOKONALE OBARVIL PAN BARVÍNEK,

DO ČASTO BUBNOVAL

A ČLOVĚK BY NEJRADĚJI ZALEZL DO

 . MALÝ V NÍ LEŽEL TAKY.

NEMĚL ALE ANI RÝMU, ANI KAŠEL.

TRÁPIL HO . VELKOU MĚL

NATAŽENOU AŽ POD BRADU A POD

NÍ S KYSELÝMI ,

KTERÉ MU TAK MOC CHUTNALLY.

A HLASITĚ NAŘÍKAL. „TO JE BOLEST,

AU, AU, TO TO BOLÍ,“ OZÝVALO SE

PO CELÉM POKOJI. „BUDEŠ MUSET

K . TO SE NEDÁ NIC DĚLAT,“

PROHLÁSILA RÁZNĚ . TOMU SE

ALE BRÁNIL. „A CO KDYŽ MI

PAN TEN VYTRHNE? TO BUDE

BOLET!“ NAŘÍKAL VÍC A VÍC. „ALE

PAK TĚ PŘESTANE BOLET,“

VYSVĚTLILA MU ROZUMNĚ .

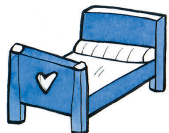

TO UŽ SE U DĚTÍ OBJEVILA ,

PŘINUTILA MALÉHO PACIENTA VSTÁT

Z TEPLÉ , SUNDAT

A OBLÉKNOUT SI ,

A ABOUT BOTY. PAK VYRAZILI. „TAK

POJĎ, HRDINO,“ VYZVALA

SKUHRAJÍCÍHO Z ČEKÁRNY.

USEDL DO ZUBAŘSKÉHO

A PAN SI NA NĚ POŘÁDNĚ

POSVÍTIL . „NO JO, TEN

TVŮJ JE OPRAVDU NEMOCNÝ,“

PROHLÁSIL. SE ROZHlíŽEL

OKOLO SEBE. PŘED SEBOU VIDĚL
RŮZNÉ ZUBAŘSKÉ NÁSTROJE A MEZI

NIMI ZUBAŘSKÉ ...

MLADÝ PAN BYL CELÝ V BÍLÉM,

PŘES MĚL

A NA NAVLEČENÉ .

BERTÍK DOSTAL OBROVSKÝ STRACH.

PO TVÁŘÍCH MU POMALU STÉKALY

VELKÉ . „UKAŽ, JEN SE JEŠTĚ

POŘÁDNĚ PODÍVÁM,“ VYZVAL

BERTÍKA . ALE TO UŽ MĚL

V ZUBAŘSKÉ .

SOTVA OTEVŘEL PUSU – ŠUP

A NEMOCNÝ VYTRHL.

BERTÍK ANI NEJEKL. „A JE TO!“

UKAZOVAL V

MALÉMU PACIENTOVI. „TO UŽ JE

VENKU? JAK... JAK...“ KOKTAL .